

BIBLIOTEKA
SHTETIT

8JH-1

zg. 92

Ilirian Zhupa

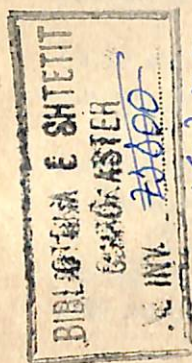
**DIELL
MBI
KASKETË**

vjersha

81H-1

2492

Ilirian Zhupa

DIELL
MBI
KASKETË

vjersha

KOMITATI POLIGRAFIK - SHPETIT
SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Titull i Librit

DIELL
MIR
KASKEËTË

1978

Tirazhi 1500 kopje

Format 70x100/32

Stash: 2204-72

KOMBINATI POLIGRAFIK – Shtypshkronja e Re

Tiranë, 1978

P A R T I S Ë

Me qumështin e gjirit nënat na dhanë
për Partinë dashurinë e paanë.

Kështu të gjithë mes ditësh, mes vjetësh
Partinë e bëmë pjesë të vetes.

Pa të s'do mundnim të ecnim në jetë,
me trupin e drejtë e hap të shpejtë.

Pa të s'do mundnim të shihnim dot dritë,
jo në mesnatë po as në mesditë.

Do ishim të verbër me sytë në ballë,
s'do mundnim të ngjitnim përpjetë këto shkallë.

Me qumështin e gjirit ne pimë që të vegjël
dashurinë e pathinjur, të pavyshkur mes vjetësh!

UDHËT E NËNTOKËS

Udhët e nëntokës
zgjaten thellë si rrënjët,
këtu lidhen kohërat
këtu lindin këngët.

Kur mbi shkëmb shqiptari
e mbështeti kokën,
ndjeu se si zjarri
e digjte nëntokën.

Nga krismë e dyfekut
na erdhi liria,
nga fitorja në fitore
na priu Partia.

U zgjua nëntoka
si vajza në përralla,
kraharorin mbushur
metale të rralla.

Pa u zgjatën udhët
thellë si zgjaten rrënjët
duke lidhur kohërat,
duke lindur këngët.

DIELL MBI KASKETË

Ja nëntoka, këngë e drita mbushur,
dhe vagonat plot me mineral.
Në minierë kush ende nuk është futur,
nuk e di se ç'do të thotë lavë.

Do mendojë, po ja, diçka e nxehtë,
zien e digjet përditë thellësive,
minatorët me llamba mbi kasketë
e qëmtojnë, e nxjerrin galerive.

...Por e kotë, të ndizet fantazia,
ejani shikojeni dhe vetë,
djersa ballit duket si shkëndija,
ndërsa dielli ulet mbi kasketë.

KUMBULLA NË HYRJEN E GALERISË

Mbi hyrjen e galerisë një kumbull ka mbirë,
po kur ka mbirë s'e di asnjëri,
mes vjetësh është rritur e heshtur,
herë nën diell e herë nën shi,
e mirë,

Tani pranvera me lule e ka mbushur,
ne hyjmë e dalim turneve nën tokë,
ajo si një dorë e mallshme, e bukur,
petale pranvere na shkund përmbi flokë...

GRIMCAT E QYMYRIT

Shtrengoj duart e shokëve dhe ndej,
se nga duart e mia
kalojnë tek të tyre
grimcat e qymyrit.

Ngre sytë drejt qiellit
dhe më duket se më ndizet fytyra
nga grimcat e qymyrit.

Në çdo pikë gjaku të trupit tim
ndej të ndizen
grimcat e qymyrit.

S'e kuptoj dot veten,
lumturinë,
jetën
pa grimcat e qymyrit.

ATË QË S'E THASHË DOT

Them se këtu ajri është i lehtë,
galeritë janë të gjata,
me llamba neon.

Them se këtu njerëzit janë të sinqertë,
hallin e Saliut e qajnë të gjithë,
japin një mendim.

Them se këtu njeriu përmbys malet,
merr prej tyre qymyrin
e lë djersën.

Them se turnet ngjatjetojnë njëri-tjetrin
si dy të dashuruar,
si dy miq të vjetër.

Them shumë gjëra për shokët e mi minatorë,
prapë them dhe më duket
...se fjalorëve u mungojnë shumë fjalë...